

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 19464/2022
26.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у правној ствари тужиоца „Philip Morris Operation“ АД Ниш, кога заступа Небојша Станковић, адвокат из ..., против туженог АА из села ..., општина ..., чији је пуномоћник Гордана Ракочевић, адвокат из ..., ради утврђења и дуга, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2240/20 од 12.11.2021. године, у седници одржаној 26.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2240/20 од 12.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 3800/11 од 03.06.2020. године, ставом првим изреке, одбачен је тужбени захтев тужиоца да се према туженом утврди да су уговор о дугорочном кредитирању производње дувана типа Вирцинија испоруке дувана у листу од 02.03.1999. године, уговор о дугорочном кредитирању у циљу садње и испоруке дувана типа Вирцинија друге класе од 02.03.1999. године, уговор о дугорочном кредитирању у циљу садње и испоруке дувана типа Вирцинија друге класе од 19.06.2000. године, уговор број .. о дугорочном кредитирању у циљу садње и испоруке дувана типа Вирцинија у сувом стању од 12.06.2002. године, уговор број .. о дугорочном кредитирању у циљу садње и испоруке дувана типа Вирцинија у сувом стању од 18.04.2003. године, који су закључени између тужиоца и туженог раскинути. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име дуга износ од 3.569.004,00 динара са каматом по Закону о затезној камати почев од дана пресуђења 03.06.2020. године, па до коначне исплате, у року од 15 дана по пријему пресуде, под претњом принудног извршења, док се одбија као неоснован тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезе да на досуђени износ плати законску затезну камату почев од 11.02.2020. године па до 02.06.2020. године. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца да се тужени обавезе да му на име стеченог без основа исплати износ од 2.451.050,00 динара са каматом по Закону о затезној камати почев од 12.02.2020. године па до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од

646.650,00 динара у року од 15 дана по пријему пресуде, под претњом принудног извршења, као и да тужиоцу на досуђени износ трошкова поступка плати законску затезну камату почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2240/20 од 12.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 3800/11 од 03.06.2020. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и битних повреда поступка из члана 361. став 1. ЗПП. Ревизија је изјављена на основу члана 395. ЗПП.

Решењем РЗ-190/22 од 09.11.2022. године, Апелациони суд у Нишу није предложио Врховном касационом суду одлучивање о посебној ревизији туженог – изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2240/20 од 12.11.2021. године, налазећи да се оспоравају чињенице да ли је тужени-противтужилац испуњавао своје уговорне обавезе, а што је суд утврдио у првостепеном поступку, те да се не ради о разматрању правних питања од општег интереса, о уједначавању судске праксе или о новом тумачењу права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09, у даљем тексту: ЗПП), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), а у вези члана 23. став 3. Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона (01.02.2012. године) спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09). Према члану 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), објављених у „Службеном гласнику РС“, бр. 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона (31.05.2014. године)

Тужба у овој правној ствари је поднета 07.07.2005. године, ради утврђења и испуњења уговора, а вредност ревидираног износа је 3.569.004,00 динара. Другостепена пресуда донета је 12.11.2021. године.

Како се ради о поступку у којем вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**